

Sóknarstýrisvalið á Tvoroyri varð ein stórsigur fyri javnaðarmenn.

Adressa og innsamling fyri at gera valið ógyldugt - G. Mortensen er á odda við 15 kr. 100 orð telegraferað til amtmannin, ið væntast suður við „Falkinum“ fyri at jarða teir reyðu.

Eli Mortensen og Hans Pauli Thomasen finansiera. Morten Louid trínur fram sum profetur móti javnaðarmonnum og rennur seg undir vøgin á sjálvstýrismonnum, ið hann áður ikki taldi luktin av.

Sum greitt frá í seinasta blaði vóru allir mótstöðumenn javnaðarmanna gingnir saman um at fella hina reyðu borgina í Fóroyum.

Sjálvstýrismenn og sambandsmenn »spýttu« so rorandi samdir í »byssuna« fyri at rinda bilar og prentuútreiðslur. Menn sum Hans Pouli Thomasen og Eli Mortensen, ið við seinasta lótingsval næstan vóru til hendurs um sjálvstýri og samband, arbeiddu nú í felag móti javnaðarmonnum, so gúvanin stóð langan veg av teimum — og dælarnir rullaðu úr lummum. Sambandsmaðurin Morten Louid, sum áður ikki hevur kunnað hoyrt sjálvstýrið nevt, ikki talan um at arbeida saman við tess monnum, teir vóru honum ein pest, hann deildi nú so móti javnaðarmonnum, at tað rungaði yvir alla kommunuhöllina og ein part av Tvoroyri, og prædikaði hann sum ein profetur fyri sjálvstýris-, sambands-, keymanns-, jarða-listanum. Ein sonn »oxfordsemla« móti javnaðarmonnum! — Friteinkjarar og prædikumenn háls um háls innan ímillum ein riðil av skeinkjarum.

So mangur ein skarpur varð svølgdur. Og svóru teir á post-húsinum, at meir enn tveir skuldu nú javnaðarmenn ikki skala. Poul, skaldið í Froðba, og Jens Dam, allround-stjóri, høvdu sitid uppi alla náttina frammanundan valdegnum fyri at prenta og penta, so tað ikki skuldi grala í hinum reyða Damminum. Og fúlt var tað, sum kom út — tað er synd at siga annað. Maður hevur veddað uppá, at tað ikki finst ein einasti sannur setningur í tí, alto ein rekord. Sig so, at »tað hornið« einki kann avrika! Var tað logið, at allround-stjórin valdagin ikki fekk í høvdið at rokna valúrslitið út. Hann var jú meilíkur einum øðrum høvdi. Og valnevndarformaðurin Martin Mortensen var ikki betur. Hann leikar kykur við býlantinum, skripar, strikar. . . Og so rópá hann: A 3, B 2, C 1 og D 1. Passar ikki, svarar ein ungur javnaðarmaður, ið langt síðani hevði »facitid« klárt. Og so var.

Einki batti! Javnaðarmenn flugu stívar 4 menn, nakrir fáir trutu í til 5., meðan 3. maður hjá breiðufylkingini reið á 1/2 stemmu. Og var veðrið ikki so ovurringt, komu 5 inn við »glans« á arbeidarlistanum. Tað sturt-regnaði allan dagin. Javnaðarmenn høvdu bara ein onpan lastbil — honum troystaðu eldri kvinnur sær ikki út í regninum. Breiðufylkingin hevði har aftur-

fmóti persónbilin og fleiri opnar bilar — og einki spardu teir at royna at fáa hvørt kykt av sínum á val — sjálvstýris-sambandsgreipin betalti.

Valið má av sonnum sigast at vera ein stórsigur fyri javnaðarmenn, tá ið umstøðurnar vera tiknar við. Og stórt var eisini vónbrotið hjá hinum. Teir svóru hevnd. Valið skuldi umstoylast! Gudmund Mortensen við 15 kr. á odda við einum lista til at savna pening inn til arbeidis fyri at gera valið ógyldugt. Og brátt feyk tað sum »stórbragð« millum manna, at avstað sendt telegram uppá 100, eitt hundrad, orð til amtmannin. Vit hava ikki frætt, um tað var uppá rím.

Summir biða nú uppá »Falkin«, ið halda teir, má koma suður við amtmanninum.

Onkur helt eisini, at skúla-adressuliðið skal gera veitslu fyri honum. Klubbin fæst ókeypis — væl at merkja, um hann sturtar »Dammin«.

Túnatos.

Jógvan og Tummas hittust sum vanligt á Vaglinum og heilsaðust.

Soleiðis sigur »Dimma« ið hvussu er, og so má tað jú vera sannheit. Tí »Dimma« lýgur ikki vælsigna, sum Símun var vanur at siga allar sínar dagar. Ja, teir hittust og Jógvan heldur fyri: Hevur tú hoyrt, at undirgrundin er farin undir kong ella Stauning?

Tummas: Ája — ája — eg læs tað í »Dagblaðnum« mánadagin í adventini — 3. mánadag í advent — lukkan. Tað var um tað tíðina, tá fótamórnarnir vóru turir í Kirkjubø. Tað sigst, at bóndin fór tíðliga sunnumorgunin við rossi niðan Brekkugotu.

Jógvan: Vóru tað so nógvir fótamórnir, at hann mátti reiða teir á rossi?

Tummas: Nakað skuldu teir hava at liva av vælsigna. Teir stóðu sjei menn í sveitabroti heila tann langa sunnudag frá leygarkvøldið kl. 12 til mánamorgun kl. 8 og prentaðu »Dagblaðið«. Ja, summir settu saman, meðan summir prentaðu, — all gekk í senn. Blaðið mátti koma út tíðliga mánamorgun og sendast í hvørt hús í Fóroyum, áðrenn hini bløðini kundu fáa tíð at siga fólki sannleikan.

Jógvan: Hvat stóð í tí?

Tummas: Tað var um undirgrundina, vælsignaður. Eingin torir at liva í Fóroyum longur; tí Danmarks kongur sigur seg at eiga undirgrundina, sum vit Fóroyingar búgva á — hvar skulu vit vera tá? — Set nú fyri, at hann fer av stað við grund-

ini undan húsi — so alt liggur í grúsi fmorgin tíðliga, tá vit vakna — ella kannska rakna við í leysari luft á ongari grund — nei, mín sann um eg fái blund á míni eygu, meðan hesin vandin ræður her á landi — her ið fríður og eingin vandi var, fyrr enn Christian kongur og Stauning — sum ræður fyri javning — komu til ráðið. — Roynið tí og fái teir ríknar hagar, hvar pipari gror — áðrenn øll Fóroya jorð fer sama veg sum undirgrundin er farin — og kannska torvið, eplini og farin verður tikið frá okkum við. — Nei stillið tykkum nú ollsomul bæði ung og gomul — lið um lið við oljuflokkun — skomm og last í knokkin, sum nú ikki velir Vinnuflokkun. Tað er flokkurin, sum hjarga skal, arbeidsmonnum og fiskimonnum frálika væl — ollum småum, høgum og lágum, hyttum og gráum, serliga Shell, Kjølbroy og øðrum — fátækum fólki og bankdirektorum. Tí má eg lýsa skomm yvir knokkin — sum nú ikki velur Vinnuflokkun.

Jógvan: Eg meini, at tú lesur sum ein prestur. Tann ið halta hevur sett saman, tapir lítið fyri Brochmanni sála. Hvar hevur skrivað alt halta?

Tummas: Tað veit eg einki um. Men mær er fortalt, at Chr. Holm dýrar onga nátt. Hann hevði meint, at Shell skuldi keypa amtannsgarðin í Havn; tí har er olja funnin. Eisini sigst sunnan úr Vági, at Tormansá er tað reinasta petroleum av verðini! Oljan kemur úr undirgrundini veitst tú nokk. Leitur nú staturin lógtingið fáa nýslutættin yvir undirgrundina og oljuni, so má Christian taka skósvintuna aftur fyri fangið — og hon foðir ikki so væl sum oljan.

Jógvan: Ja, soleiðis er verðin vorðin. Tað, ið einum er við, er øðrum ímóti. M. A. Jacobsen er himmalglæður og takkar Harranum fyri, at Stauning er farin við undirgrundina, tí rotturarnar hoyra til undirgrundina, veitst tú væl. Mads segði nú ein dagin í tinginum, at Havnar býráð drepur rotturnar tveir ferðir um árið, og tær verða verri og verri fyri hvarja ferð. Hann flennir nú yvir heila andlitið — fyri ikki at siga yvir heila kroppin — og helt fyri við meg ein dagin, at nú sleppur Stauning at royna seg, um hann kann fáa Bukwalsrotturarnar at doyggja. — »Ja, lat nú Stauning royna seg«, læði hann so hjartaliga, og so fór hann so lættur sum nakar ungur friggjari oman eftir Áarvegnum.

»At tit ikki skammast at lata socialistararnar hoyra tykkum báðar, Jógvan og Tummas«, segði eg við hesar báðar gomlu apukattarnir. »Tí hoyra jú heima í »Dimmakettinge«.

Sambandsmaður.

„SMØRLIKA . . . ?

„Ja, . . . vitaminir!!!

Málaraferrættning.

Papp, tapet, møpulpolitur, alt málarafukinum viðvíkjandi! Best, biligast. — Ordur frá bygdam ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Takið góðs við Tjaldrinum.

Fiskimenn, arbeiðarar haldið og lesið „Føroya Social-Demokrat“, ið er tykkara blað!

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget eller løst **Vask**, — — — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren

Edw. Smith, Thorshavn. — Telef. 233.

Minnist til at best, hvørt á sin hátt, eru buksupressararnir og rakibløðini hjá N. A. Eidesgaard.

Higartil hava eldslekkjarar verið so dýrir, at fólk ikki hava havt evnir til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eldslekkjarar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg móti eldiðrandi, kunna nú forsynt seg.

SPEJLE

i forskellige Udførelser og Størrelser.

Rammer — Rammelister.

— Billeder indrammes. —

Telf. 309. A. EIRIKSTOFT Telf. 309.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálvan ella onnur, boða frá vanlukkutíðburði ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging viðvíkjandi og situr ov óhøgliga fyri til at kunna venda sær beinleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhvorum av umboðsmönnum fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sitt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfrú, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvoroyri.
H. Edw. Hjal, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Vestmanna.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.

Ótryggjaður maður gloyrnir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og bornum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgjøður samfelagslimur. Hugsid tí um trygging, áðrenn ov seint er!

Keypið frá teimum sum lýsa í Socialinum!

Útgevarar: Javnaðarmanafelag.

Blaðstjórar: P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jeusens, Tórshavn.